

AZ IGAZ PEDIG HITBŐL ÉL

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2022. 11. 20.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Az igaz pedig hitből él.* Ezt az idézetet megtaláljuk a Habakuk könyvében, de Pál apostol a Zsidókhoz írt levélben is idézi ezt.

A mai napon a hitről lesz szó, körbejárjuk egy kicsit a hit kérdését. Tudom, hogy erről nagyon sokat hallottunk hosszú éveken, évtizedeken keresztül, de amint az Írás írja, a hit hallásból, a hallás Isten Igéjéből van. A hitünket folyamatosan erősíteni kell, folyamatosan táplálni kell, és a hitünkre az életünk minden napján, minden percében és folyamatosan szükségünk van. Nagyon sokan vannak tévedésben a hittel kapcsolatban, azt hiszik, hogy a hit csak egy üres képzelődés, de meg fogjuk nézni, hogy mit mond erről a Biblia. És nem fogunk sietni a hit meghatározásánál, ott egy kicsit közösen fogunk gondolkodni. Ha megértjük az isteni fajta hit, illetve a hit természetét, akkor nagyon nagy lépést tudunk tenni előre. Hiszen a hétköznapjainkban az élet minden területén vannak kihívásaink. Nemcsak az egészségünk, nemcsak a gyógyulás, hanem gazdasági ügyekben, és sok minden másban, mindenhol szükséges az, hogy higgyünk. A János első levelére lapozom a Bibliámat, és ott mindjárt az első Igét megnézzük, hogy miért fontos az isteni fajta hit.

1János 5,4–5.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

5. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

Mi az, hogy legyőzzük a világot? Mit kell legyőzni a világban? Nyilván a világban lévő olyan kihívásokat, amelyek valamilyen szinten támadják az életünket, és hitre van szükségünk ahhoz is, hogy előbbre jussunk az életünk különféle területén. Sok mindenhez szükség van hitre. Az elmúlt időszakban ugye a gyógyulásról is sokat hallottunk, és ott is a hit szerepe kikerülhetetlen.

Úgy gondolom, hogy először határozzuk meg a hitet, nézzük meg a Zsidókhoz írt levelet! Mégpedig a nagyon jól ismert definícióját, a bibliai meghatározását a hitnek. Itt gyönyörűségeesen meghatározza az Ige, hogy mi a hit. Nem is olvasom, hanem előbb menjünk a 10,35-re. Azt mondja az Ige:

Zsidók 10,35–39.

35. Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.

36. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.

37. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön és nem késik.

38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Nagyon erőteljes szavak. Nagyon erőteljes kinyilatkoztatás a hitről és a hit szerepéről, és most nézzük meg magát a definíciót! Pál apostolon keresztül a Szent Szellem elmagyarázza nekünk, hogy mi a hit, és itt most nagyon lassan, szépen átrágjuk és megemésztjük ezt a definíciót, hogy mi a hit, és mi nem az e szerint a meghatározás szerint.

Nézzük a Zsidókhoz írt levél 11,1-et:

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

Tudom, hogy itt a teremben ülök kilencven százaléka ezt a meghatározást kívülről tudja, de álljunk meg egy kicsit, és kezdjünk el gondolkodni, hogy mit állít a hitről az Ige?

Az első, amit állít, hogy egy remény. De milyen remény? Olyan, hogy van valósága. Tehát nem alaptalan. A hit a definíció állítása szerint valóság. Egy olyan dolog, ami létezik. A hit nem egy nem létező dolog a meghatározás szerint, hanem egy valóság, mégpedig milyen valóság? Olyan, amit nem látunk. Attól függetlenül, hogy nem látjuk, valóság, és a hit egy meggyőződés, és azoknak a bizonyítéka. Tehát meg vagyunk győződve egy olyan valóságról, amit nem látunk, de létezik, és itt pontosan ez a lényeg, hogy létezik. A hit, a hitünk alapja, az isteni hit alapja nem egy képzelődés, egy hipotézis, egy üres gondolat, ami mögött nincs semmi. Ez nem a hit. Ez nem az isteni fajta hit és az emberek nagyon sokan csak a vágyaikat fogalmazzák meg, olyan vágyakat, aminek nincs alapja. De az isteni fajta hitnek van alapja, maga Isten Igéje, és maga Isten az alapja. Tehát még egyszer egy kicsit rájuk meg, emésszük meg ezt a szellemi táplálékot, mert ez nagyon fontos!

Amikor hitről beszélünk, akkor nem egy nem létező dologról beszélünk, hanem egy olyan valóságról, ami van, ami létezik, csak nem látjuk. Nagyon sok minden dolog van, amit nem látunk, de ettől még létezik, és azért időzők ezen annyit, mert nagyon sokatoktól hallom, hogy fogalomzavar van ezzel kapcsolatban. Úgy használják az emberek a hitüket, úgy próbálják meg használni, hogy ugyan nem létezik, de majd előszólítom, majd sokszor mondom, és akkor az jönni fog! Legtöbbször ennek a fajta hitnek semmilyen alapja nincsen. Ez fakadhat az ember vágyából, a kívánságaiból, de az isteni fajta hitnek igenis van alapja, és Isten szava, amely által az Isten a világot teremtette. Az Ő szava az alapja az isteni fajta hitnek. Tehát amikor hitben állunk, akkor mi egy olyan valóságban hiszünk, ami létezik. Van párja a hitnek, a remény.

Mi a remény? A remény az, ami fenntartja a hitet. Ugyanis miért kell hinnünk? Itt most megint tegyünk fel kérdéseket ehhez a szöveghez. Miért kell hinnünk egyáltalán? Azért, mert nem látjuk, és ezért van bajban a tudomány a hittel. Nem tudja definiálni. Nem tudja megmérni. Azt mondja, hogy ez nem tudományos. Ez nem számít, ez nem mérhető. Sok minden dolog van, ami nem mérhető, de attól még létezik. Mérd meg például a szeretetet! Az sem mérhető, de attól még létezik, ugye? Tehát amikor mondjuk, hogy én szeretem a gyereket, például. Tudományosan hogyan tudod ezt bebizonyítani? Hogyan tudod ezt definiálni? Hogyan tudod megmérni a szeretetet? Mivel? Van valami tudományos módszer, hogy ezeket megvizsgáljuk?

Ez az egyik legnagyobb baja a társadalmunknak, hogy ugye az 1800-as évek óta, a felvilágosodás, vagy felhomályosodás óta az ember mindent az eszével, mindent az értelmével, mindent azzal a korlátolt, emberi tudásával meg akar magyarázni. Mindennek definíciót akar. Mindennek fizikai, kézzelfogható bizonyítékot akar. A hit nem ilyen! A hitet nem tudjuk megmérni, viszont látni fogjuk az eredményeit. Pontosán ezért megfoghatatlan, és amikor hívőkről beszélünk, akkor ez egy nagyon-nagyon tág fogalom, hogy ki mit ért hit alatt.

Mert van a világnak is hite. Isten minden embernek adott hitet. Hit nélkül nem lehet létezni. Minden embernek van hite. Kérdés az, hogy mi a hitünk az alapja, mi a hitünk a bizonyítéka, és hogyan alkalmazzuk ezt a hétköznapjainkban? Mert hol van ez a hit? Azt mondja az Ige, hogy a reményeinkben van. A reménylett dolgok valósága. Mi a remény? A remény az, amit még nem látunk, de bízunk benne, hogy láthatóvá fog válni, amit nekünk Isten megígért. Mi nem valamiben hiszünk, nem ideológiákban, nem valamilyen mítoszokban, vagy nem tudom, hogy emberek miket szoktak gondolni? Mi egy személyben hiszünk elsősorban, Istenben hiszünk! A hit szót, a görög pisztisz szót többféleképpen fordítják, mondják ezt bizalomnak is, bizalom valakiben, valamivel kapcsolatban, amit nem lát, de egy létező dologban. Létező. Nem a nem létező dologban, hanem a nem látható dologban! Óriási különbség! Itt a hit szó még jelenti azt is, hogy hűség, megbízhatóság, hitelesség, meggyőződés és bizonyíték. Nézzük az Apostolok cselekedetei 17,30–31-ben az Igét:

Apostolok cselekedetei 17,30–31.

30. E tudatlanságnak idejét azért elnézvé az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek:

31. Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli majd a föld kerekességét igazságban egy férfiú által, akit erre rendelt; bizonyosságot tévén mindenkinek, azáltal, hogy feltámasztá Őt halottaiból.

Még egyszer olvassuk el a Zsidókhoz írt levelet a 35-től, hogy így a definíciót meghatározzuk. Azt mondja az Ige:

Zsidó 10,35–38.

35. Ne dobjátok el hát bizodalmatokat, melynek nagy jutalma van.

El lehet-e dobni a hitünket? Ezek szerint el lehet dobni, mert itt bizodalomnak fordítja ugyanazt a szót. Mit jelent? Hogy bízunk valakiben. Bízunk egy személyben, egy olyan személyben, aki még soha nem hazudott, aki még soha nem csapott be bennünket, és aki által egyáltalán létezik ez az egész világmindenség, aki által mi is léteünk, aki által levegőt vehetünk egyáltalán, aki még mindig igazat mondott. Isten nem tud hazudni, és ez egy bizodalom, amikor a szavát olvassuk, amikor az Igéjét olvassuk, akkor nem valakinek az üres ígéreteit olvassuk, hanem egy olyan személy beszédét, aki száz százalékban megbízható. Itt jön a mi részünk, hogy mi képesek vagyunk-e megbízni Benne? Ez min múlik? Elsősorban a kapcsolaton múlik. Ha nem ismeresz valakit, akkor, hogy tudsz megbízni benne? Nem nagyon, igaz? Nem ismerjük az illetőt, így nem tudjuk, hogy milyen, nem tudjuk, hogy amit mond, az igaz, vagy nem igaz. Az ószövetségi ember nem volt újjászületve, neki nem volt élő kapcsolata Istennel. A hitünk, a mi hitünk az Istennel való élő kapcsolatból kell, hogy fakadjon.

Hogyan tudsz hinni valakinek? Úgy, ha megismered Őt. Nem elég csak az, hogy hallasz róla, hanem megismered Őt, és van Vele egy személyes kapcsolatod. Ezért a mi szövetségünk nem egy olyan szövetség, mint amiket manapság szoktak kötni, különféle szerződésekben, hanem egy olyan szövetség, amely örök szövetség, és amelynek a kezeze maga Jézus, aki bizonyosságát adta az elköteleződésének irántunk. „Ne dobjátok el hát a bizodalmatokat”. Úgy is olvashatnám, hogy „a hitetek”, mert „a hitnek nagy jutalma van”! Ezt megint hit által tudjuk elfogadni. Befektetünk valamibe, és ott azonnal, akkor nem látunk belőle semmit, de megvan az a reményünk, hogy amit Isten ígért, az megvan. Nem egy üres ígértben, nem a semmiben hiszünk, nem egy képzeletben, hanem a valóságban! Folytatom a 36-os verssel:

36. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígértet.

Kinek kell Isten akaratát cselekednie? Nekünk. Ha mi tudjuk Isten akaratát cselekedni, akkor Isten nyilván kinyilvánította az akaratát, nem? Hogy lehet egy olyan akaratot teljesíteni, amiről azt sem tudjuk, hogy mi az? Nyilvánvaló, hogy Istennek van egy kinyilvánított akarata, és Ő azt akarja, „hogyminden ember üdvözüljön, és az igazság ismeretére eljusson.” Ez Isten akarata! Akkor honnan jönnek olyan kérdések meg olyan állítások, „akit akar, Isten üdvözít, akit akar, nem”? Akkor kin múlik ez? Istennek kell teljesítenie a mi akaratunkat? Hogy van a Miatyánk imája? „Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is”. Ez az ima nem úgy szól, hogy legyen meg az én akaratom, igaz?

Istennek van egy akarata, amit már Ő kinyilvánított az embernek. Istennek ez az akarata és az ember akarata nem biztos, hogy ezzel egybeesik, sőt, a problémát pontosan ez okozza a világon, hogy nem esik egybe az ember akarata Istennel. Miért kell imádkozni, ha minden Isten akarata? Vannak olyan dogmák, vannak olyan teológiai állítások, hogy minden Isten akarata. Ó, bár igazad lenne! Bár úgy lenne! Akkor mi lenne? Akkor ugyanúgy lenne itt a földön is, mint a mennyben. Nem. Ezért kellett imádkozni! Nem tudom, hogy emberek hogyan juthatnak el olyan következtetésre Isten Igéjéből, hogy itt a földön minden Isten akarata szerint történik? Ha minden Isten akarata szerint történik, akkor Jézus miért tanított úgy imádkozni bennünket, hogy „legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön

is”? Azért, mert ez az állítás igaz, hogy Isten akarata fog érvényesülni, de jelenleg az az Isten akarata, hogy itt a földön az ember rendelkezhesen a szabad akaratával. Lehet, hogy kicsit bonyolult voltam, de ez Isten akarata, hogy neked és nekem szabad akaratot adott.

A 115. zsoltár 16-os verse azt mondja: „Az egek az Úrnak az egei, de a földet az ember fiainak adta”, de előtte meg az írja a 15-ös vers, hogy áldottak vagyunk, és miért vagyunk áldottak? Azért, mert nekünk adta Isten a földet. Maradjunk még itt ennél a résznél egy kicsit, ne rohanjunk, értsük ezt meg, mert ha ma ezen egy kicsit gondolkodunk, ezt ma itt közösen megértjük, akkor óriási lépést teszünk előre. Meg fog változni az imádságunk, a hozzáállásunk a gyógyuláshoz, az anyagiakhoz, minden területén az életünknek, hiszen ez az alap. Ez az alap: a hit, mert állhatatosságra van szükségünk. Miért van szükségünk állhatatosságra? Mert amit Isten megígért, az ugyan megvan, de a fizikai valóságunkban nem biztos, hogy azonnal ott lesz. Adj, Uram Isten, de most azonnal! Igaz? Tehát megvan, de mivel itt élünk ebben a világban, és ebben a világban van egy úgynevezett időszak, de ahhoz, hogy bizonyos dolgok előjöhessenek, időre van szükség. Időre van szükség ahhoz is, ha elültetsz egy fát, nem lesz rajta azonnal gyümölcs, igaz? Megvannak az érés folyamatai, és vannak bizonyos folyamatok itt a földön is, és ezt is Isten rendelte így.

Tehát mit kell tenni? Állhatatosságra van szükségünk. Aki elveti a magot, most ősszel is elvetették az árpát, vagy bármilyen más magot. Mire van szükséged? Az ember nem áll ki a földjére, hogy „Elvettem a búzát, kiszórtam feleslegesen egy csomó magot, hát hol van már az a termés?” Pedig néha mi, hívők így viselkedünk. Mindennek rendelt ideje van a nap alatt! A Prédikátor könyvében olvashatjuk. „Mindennek rendelt ideje van”. Mi itt egy időzónában élünk. Ennek a világszisztemnek van egy kezdete, és a Biblia szerint van egy vége. Ez különböztet meg minket a buddhistáktól, meg egyéb más keleti vallásoktól, ők úgy gondolják, hogy az idő ciklikus és mindig ismétli magát. Nem! Van egy kezdete és van egy vége. A kezdet a Krisztus, meg a vége is a Krisztus ennek a világnak, ennek a világkorszaknak, amiben most élünk, azt mondja az Ige. Folytassuk, a 37-es vers ezt írja:

37. Mert még vajmi kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik.

Itt várták az Úr visszajövetelét a keresztyének, és akkor fog eljönni Jézus, amikor el kell, hogy jöjjön. Nem a mi vágyaink szerint. Istent nem befolyásolják a világ eseményei. Igen, vannak jelek a világban, de Istent nem befolyásolja, hogy éppen ki a miniszterelnök, éppen milyen gazdasági válság van, éppen mi történik, hogy történik. Isten teremtette ezt a világot. Ő benne van ebben a világban, de kívül is van ezen a világon. Istent nem befolyásolják ennek a világnak a szellemi törvényei. Isten nincs ennek a világnak a törvényrendszerébe zárva. Ő tartja fenn, Ő irányítja és bizony ezt nagyon sokszor láttuk.

Éppen most is, ahogy jöttünk az úton, a 2Királyok könyvét hallgattuk, mert vezetés közben nagyon jól lehet Igét is hallgatni. A fejsze úszott a víz tetején, szegény emberkék, elmentek fát vágni és a balta berepült a vízbe. Ráadásul még nem is az övék volt, most akkor hogyan dolgozzunk tovább? Jött Isten prófétája, rádobta a botot a víz tetejére, a fejsze meg feljött. Na, ezt, hogy magyarázzuk meg tudományosan? Sehogy. Nincs rá magyarázat. Ezt is el kell tudni fogadni, hogy nem értjük. Írja Isten Igéje, sok mindent nem értünk. Nem értjük azt sem, hogy Jézus hogyan sétált a vízen, hogy Péter hogyan, azt meg végképp nem. Kész, írja az Írás! Nem tudom, Isten hogyan tette? Isten nem kötött mindent az orrunkra, hogy ott a molekulák akkor mit csináltak, vagy a fizika akkor hogyan, milyen módon változott meg, vagy a természeti törvények. Vagy egy halott, aki már négy napja halott, és már szaga van – így írja az Írás –, hogyan tud feltámadni? Bizonyára az orvosoknak megvan erről a tudományos véleményük, de Isten fölötté van a tudománynak, fölötté van a biológiának. Ő nem ennek a világnak a rendszeréhez kötött, Ő természetfeletti és meg kell érteni, hogy egy természetfeletti Isten természetfeletti dolgokat tesz, amit mi nem minden estében tudunk megérteni. Azt mondja a következő Ige:

38. Az igaz pedig hitből fog élni. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

Ez nagyon-nagyon érdekes, Habakuk könyvéből való ez az idézet. Habakuk próféta Krisztus előtt kb. 630 évvel ezelőtt élt, kisprófétaként tartjuk számon. Akkor éppen Jósiás volt a király, északi része már nem volt Izraelnek, Asszíria alatt volt. Miben használták a próféták a hitüket? Nem nagyon szoktunk a kisprófétákról beszélni. Sok minden érték, sok minden kincs van ott elrejtve. Használták a hitüket a társadalmi igazságtalanságokkal szemben is a próféták. A király mellé általában ki volt a rendelve a próféta. Olvasunk erről egyébként a Római levélben, a 13. fejezet erről szól, a világi hatalmasságoknak való engedelmesség, hogy hogyan viselkedjünk a világi hatalmasságokkal szemben. A próféták a király mellé álltak és felemeltek a szavukat a teodícia kérdésben, a társadalmi igazságtalanság kérdésében, és Habakuk pontosan ugyanilyen volt. Istenem, hát meddig nézed a gonoszt még? Itt van ez az Asszíria, itt fenyeget minket egy nagyhatalom, és azt mondta, hogy olyan dolgokat fog tenni, amiket el sem tudtok képzelni, majd ennek a hatalomnak is le lesz törve a gőgje! Habakuk könyvében ott van, hogy mi fog történni velük, mert Isten egy igazságos Isten. Habakuk bár kételkedett, voltak kétségei, voltak kérdései Istenhez. Egy kis részt azért felolvasok ebből, mert nagyon-nagyon értékes rész. Halleluja!

Habakuk 2,1–4.

1. Őrhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit feleljek én panaszom dolgában.

2. És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és véd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.

3. Mert e látomás bizonyos időre szól, de vége felé siet és meg nem csal; ha késik is, bízzál benne; mert eljön, el fog jönni, nem marad el!

Ez vonatkozik Isten minden ígéretére! Amit Isten megígért, az mind el fog jönni, az mind meglesz, de ezt egyelőre látomásban mutatta meg. Láta a láthatatlant, Isten megmutatta neki, de még nem volt a valóságban. Ez a hit, amit a remény tart fenn.

4. Nézd a felfuvalkodottat, nem igaz őbenne az ő lelke; az igaz pedig az ő hite által él.

Menjünk vissza a Zsidókhöz írt levélhez.

Zsidó 10,38–39.

38. Az igaz pedig hitből él. És aki meghátrál, abban nem gyönyörködik a lelkem.

Amikor a hit dolgában hajótörést szenvedünk, annak Isten nem örül. Mit mondanak ilyenkor az emberek általában? Nagyon sokan vannak, akik nem ismerik a hit természetét. Nem tanították őket, nem olvasták a Bibliát, vagy csak felületesen, vagy valami tanításokból. Honnan jön a hit? A hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéjéből – mondja a Római levél 10. részében az Írás.

39. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.

Nagyon sokszor az az ígéret, amit Isten megígért, azért nem jön az emberek valóságába, mert meghátrálnak. Kiállnak a hitből, eltávolodnak Isten ígéreteitől és nem várják be a végeredményt. Egyszerűen meghátrálnak. Mi történik akkor? Akkor elveszhetünk. Ha nem a hitéi vagyunk, hogy életet nyerjünk. Mit ad nekünk a hit? Életet. Az isteni fajta hit mindig életet ad, növekedést ad, gyarapodást ad.

János 10,10.

10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

A tolvaj az, aki lop, aki öl, aki pusztít. Jézus miért jött? Hogy életünk legyen és bővülködjünk. A hit életet ad. Isteni fajta életet.

Zsidó 11,2–3.

2. Mert hittel szereztek jó bizonyosságot a régebbiek.

Később felsorolja a hit példaképeket.

3. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten Igéje (Rhema) által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő.

Nem a nem létezőből, hanem a láthatatlanból állott elő. Itt megint fontos nem összekeverni, ha valamit nem látunk, az nem jelenti azt, hogy nem létezik. Ezért amikor hitet gyakorolunk valamiben, azt ugyanolyan valóságosnak kell fölfognunk, mintha az már ott lenne és kézzel megfoghatnánk. Az megvan nekünk, az úton van és látni fogjuk, ha hiszünk és nem hátrálunk meg, nem hagyjuk magunkat eltéríteni. Éppen ezért a legnagyobb ellensége az ördögnek nem a gyarapodásod, meg nem különféle ilyen fizikai dolgok, hanem a hitedet támadja.

1Péter 5,8–9.

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

Józanok legyetek, vigyázzatok, mert van egy ellenségünk. Ezt nagyon sok hívő figyelmen kívül hagyja. Az ellenségünk nem Isten! Nagyon gyakran lehet hallani azt, hogy Isten akarata volt ez, meg hogy Isten megengedte. Erről még fogok szólni néhány szót.

A múlt héten Attila említette, pont azon a héten hallottam, pont azon a héten valaki ugyanezt állította, hogy Isten megengedi a gonoszt, sőt használja a gonoszt. Ez az én szememben istenkáromlásnak tűnik! Az én istenképem más, és a Biblia nem egy ilyen Istent mutat be nekünk, aki partner a gonoszban. Józanok legyetek!

Tehát azt mondja, hogy legyen bölcsességetek, ne legyetek felületesek, ne legyetek hanyagok ezen a területen! Vigyázzatok, őrizkedjétek. Oda kell állni a bástyára úgy, ahogy Habakuknak mondta az Úr. Az ördög, mint ordító oroszlán szertejár. Az ördög nem oroszlán, csak úgy tesz, mintha az lenne, mert őt a Júda oroszlánja, Jézus legyőzte. Úgy tesz, mert el akar hitetni. Miért üvölt? Miért kiabál? Azért, hogy halljad az ellenség hangját, azért, hogy elhiggyed, mert a rossz hit is hallásból származik, nemcsak a jó hit.

Mindenféle hit hallásból származik. Valahol hallottad, láttad, mondták neked, valahonnan tudsz róla, vagy olvastad, de a rossz hitnek is a forrása az, hogy hallottad valamilyen szinten. Tehát az ördög, mint ordító oroszlán, de nem ő az oroszlán. El akar hitetni. Ez a sátánnak a természete. Hogyan kell ellenállni neki? Hitben!

9. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.

Miért kell erősnek lenni? Mert amikor látsz valamit, amire Isten Igéje azt mondja, hogy nem úgy van, a fizikai valóságban meg az ellenkezőjét látod, olyankor az ember igencsak meg van kísértve. Most akkor melyik az igaz? Melyik a valóság? Melyik az a valóság, aminek győzedelmeskednie kell, az, amit látok, vagy amit nem látok?

Ott van egy daganat például. A hit nem tagadja a rossz dolgok létét, tényét, de a jogát igen. De van egy erősebb hatalom, ami azt a rossz dolgot meg tudja állítani és meg tudja szüntetni. Ez Istenen múlik? Nem, nem Istenen múlik.

Lehet, hogy ez most sokak fülének istenkáromlásnak tűnik. De nem, mert nem azt mondja, hogy Isten majd ellene fog állni helyetted az ördögnek. Benne van ebben az igeversben az, hogy majd Isten fogja megtenni helyetted? Sok hívő azt mondja, hogy Isten tudja, mi az én problémám, majd Ő fog segíteni, mert úgyis tudja. Persze, hogy tudja, de le van írva, hogy mi az, amit Isten már megtett, ami már megvan és mi az, amit nekem kell tenni. Nekem, hogy kell együtt mozdulni Istennel, hogyan kell Isten partnerévé válnom?

Mire való a hit? Nem arra, hogy rávegyük Istent valamire, vagy meggyőzzük Istent valamiről. A hitünk nem erre van. Ha elég sokat gyözködjük Istent, akkor majd odaadja nekünk a gyógyulást, például, vagy majd megáld minket Nem. Ez már egy bevégzett tény. Nagyon sokan beszélnek úgy Isten munkáiról, mintha Jézus a kereszten még semmit nem tett volna.

Azt mondja az Írás, hogy Ő már fölvitte a fájdalmainkat, fölvitte a betegségeinket, meggyógyultunk az Ő sebeivel, elhordozta az átkot.

Az 5Mózes 28-ban olvasható, hogy mi az átok. A szegénység, a betegség, a nyomorúság, az az átok. Meg vagyunk váltva az átok alól, mert Jézus magára vette a mi átkunkat. Miért? Azért, hogy neked ne kelljen hordozni.

Azt mondja, hogy ti álljatok ellene az ördögnek, erősek lévén a hitben. Nem azt mondja, hogy majd Isten ellene fog állni, mert te olyan gyenge vagy, te nem tudod legyőzni az ördögöt! Ez igaz, de Jézus már legyőzte, nekem már nem kell legyőzni, nekem csak ellene kell állni! Nekem csak azt kell mondanom, hogy stop, eddig és ne tovább! Ez már piros vonal, átlépted. Az már nem a te területed, kész! Ez az, amit nekünk kell megtenni.

Tudva, hogy a világban lévő atyafiságokon ugyanezek a szenvedések telnek be. Látjátok, hogy ez a tapasztalati teológiának a veszélye, hogy mindent a tapasztalataink alapján akarunk megállapítani. Van, akiket legyőzött az ellenség olyan szinten, hogy nem Isten akarata érvényesült? Számos ilyen terület van, nap mint nap történnek ilyen dolgok. De ez nem azt jelenti, hogy Istennek ez lenne az akarata. Isten ezt a földet odaadta az embereknek.

Most szeretnék rátérni egy másik olyan dologra, ami Isten engedélyével történik, mégpedig, hogy Isten megengedi, hogy rossz dolgok történjenek. Mivel minden Isten akarata, ebből következik az, hogy itt a földön minden Isten engedélyével történik, az Ő engedélye nélkül semmi nem történik. Szemenszedett, pokolból kiköpött hazugság a Biblia fényében! Ezzel nagyon sok probléma van, ez a fajta teológia nagyon sok kérdést vet föl. Sok olyan kérdést, ami százszázalékosan ellene mond Isten természetének és az Ő saját Igéjének. Isten pedig nem mond ellene a saját Igéjének. Tehát Isten megengedte, vagy nem engedte meg?

1Péter 1,7.

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

Jézus azt mondta, hogy elvégeztetett, Ő a kereszten bevégezte. Azt mondja, hogy ti menjetek, ti tegyetek tanítványokká minden embert, ti izzetek ördögöt! Ne az ördög izzön benneteket! Mégis némely embernek diszlexiás gondolkozása van, úgy gondolják, hogy az ördög úgy fut, hogy én futok elől, ő meg utánam. Nem, nem úgy készítjük futásra az ellenséget, hanem megállítjuk. Neki kell elmenekülni, mert van hatalmunk fölötte.

Nézzük például a hit kérdését. Isten azt mondja, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. A Márk 9-ben olvassuk az epilepsziás fiú esetét, amikor a tanítványok hajótörést szenvedtek hit dolgában és nem tudták kiűzni azt az epilepsziás szellemet a kisfiúból. Mondta nekik Jézus, hogy fiúk, nem számít, ti ezt úgysem tudjátok megtenni, ti még kicsik vagytok, majd én megteszem! Ezt mondta nekik Jézus? Nem. Nem dicsérte meg őket, mert bizony hit dolgában hajótörést szenvedtek. Jézus kiűzte a gonosz szellemet. De előtte valamire szüksége volt Jézusnak még: a hitre. Az apának a hitére. Megkérdezte, hogy hiszed-e azt? Miért kérdezte meg Jézus? Nem számít, hogy te mit hiszel, én akkor is megteszem?

Nem, Isten szabad akaratot adott, szabad választást adott nekünk! Ő meghagyja a lehetőséget, hogy akarunk az Ő partnerei lenni, vagy nem. A leprás esetében: ha akarsz, meggyógyíthatok engem. Nem az volt a kérdése a leprásnak, hogy meg tudja-e, hanem hogy meg akarja-e? Isten soha nem mondta azt, hogy az én akaratom, hogy valaki idő előtt meghaljon, vagy az én akaratom az, hogy valaki megbetegedjen, vagy az én akaratom az, hogy valakinek ne legyen enni, meg ne tudja kifizetni a számláját. Ilyen akaratát Isten soha nem nyilvánította ki. Kinek az akarata ez? Ez bizony tolvajé!

Annyira világosan elválasztja Jézus munkáját és az ördög munkáját, hogy ezt nem lehet nem észrevenni. Azt mondja, hogy higgyél csak nyugodtan, úgyse érsz vele semmit, úgyis mindig úgy van, ahogy Isten akarja. Ezzel a teológiával az a probléma, hogy akkor nem

számít a mi hitünk. Akkor nem számít, hogy mi mit hiszünk? Akkor nem igaz, amit Isten mondott? Ez sok kérdést vet fel.

Ha minden Isten akarata és engedélye szerint van, akkor minek a hit? Mi a hit? Az meggyőzi Istent? Megállítjuk a hitünkkel Istent? Nem, nem, nem, nem! A hit mit tesz? Elfogad. Elfogadja azt a valóságot, ami van, de még nem látjuk. A hit az a kéz, ami kinyúl azért, ami már egyébként is az övé, amit Isten már neki adott. Nem ezután fog Jézus meghalni a kereszten.

Ha megnézzük az üdvösség kérdését, a predestináció kérdését, még mindig vitatkoznak a teológusok ezen. Isten már eldöntötte, hogy ki fog üdvözülni és ki nem? Akkor hol van a szabad akarat? Akkor miért evangelizáljunk? Ez egyszerűen érthetetlen, hogy lehet ilyen következtetésre jutni az Igéből! Azt mondja, hogy menjetek és tegyetek tanítványokká népeket. Igen, el van rendelve eleve Jézus Krisztus engesztelő áldozatul. Ő az eleve elrendelt, de hogy ki hisz Őbenne, azt mindenki maga dönti el.

Ha a hit nem számítana semmit, akkor senki nem tudna üdvözülni. Ez a fajta teológia nagyon-nagyon veszélyes, ez a tapasztalati teológia. Csak azért, mert valakinek prédikáltunk és az nem hitt, az nem azt jelenti, hogy akkor ez volt Istennek az akarata, hogy a pokolba kerüljön. Soha nem akarta Isten, hogy az ember a pokolba menjen! Az a hely az ördögé, a sátáné, az nem az emberé. Jézus pontosan azért jött, hogy kimentsen bennünket onnan. A hitünk által tudjuk elvenni az üdvösségünket.

A másik az, hogy Isten megengedte. Ilyenkor bizony görcsbe szorul a gyomrom, amikor ilyet hallok, mert számomra ez istenkáromlásnak tűnik. Ez körülbelül úgy néz ki, hogy az ördög meg Isten leülnek kávézni, aztán jól megbeszéljük. Mert ezt mondja, hogy ez Isten jóváhagyásával történik. Hát persze, nyugodtan! Agyonüthetik az utcán azt az embert? Hát persze, megengedem! Ilyen dologgal vádolják Istent. Ha tényleg Isten engedélyével, Isten hozzájárulásával történik ilyen, akkor a Jakab levél szerint – most nagyon csúnyát fogok mondani – Isten bűnrészes. Nem? Azt mondja a Jakab levél, hogy aki tudna jót cselekedni és nem teszi, bűne ez annak. Ilyen dolgokkal vádolják Istent. Ha Isten ilyen, ha Isten megengedi azt, ha Ő jóváhagyja azt, hogy egy embert agyonüssenek az utcán, hogy valakin erőszakot kövessenek el, vagy bármi mást, akkor azt mondhatja a világ, hogy akkor nekem ilyen Isten minek? Igaz? Ez Isten jóságát vonja kétségbe. Isten nem ilyen. Ez nem Isten engedélyével történik.

Egy példát hadd mondjak el. Nem biztos, hogy a lehető legjobb példát mondom, de gondolj bele, hogy van egy kertes házad és te azt kiadod valakinek, hogy gondozza, művelje. Kötsz egy szerződést vele, hogy mik a szerződés feltételei. Nyilván lesz beleszólásod, ha lebontja a tetőt, akkor te, mint tulajdonos lehet, hogy mondod neki, hogy azért ezt mégse, vagy ha fölgyújtja, vagy olyan dolgot tesz vele, akkor van beleszólásod. Igaz? De hogy ott a házban mi történik, mondjuk, van egy agresszív személy ott a házban és az terrorizálja az egész családot. Van-e neked ebbe beleszólásod? Nincs. Amikor ez kiderül, akkor azt mondják róla, hogy ez volt a te akaratod, ez volt a te szándékod. Ez egy hazugság!

Isten az embernek adta a földet. Isten az embernek adta, hogy művelje, hogy munkálja azt, és Isten szövetséget kötött az emberrel. De Isten adott szabad akaratot az embernek. Ezt kell megérteni, hogy a gonosz szabadon garázdálkodik. A sátánnak még nem telt le az ideje, majd le fog telni. A sátán nem fog odamenni és kérvényt benyújtani Istennek, hogy ellophatja-e a pénzedet, az egészségedet, vagy bármi mást. Nem fogja megkérdezni Istent, hogy Istenem, megengeded? Néha ezt prédikálják. Hát persze, nyugodtan, hát hogyne! Nem, ez nem Isten engedélyével és jóváhagyásával történik! De Isten miért nem avatkozik be? Mert a szava köti. A saját szava köti. Ha ezt megtenné, akkor szerződésszegést követne el.

Isten odaadta az embernek a szabad akaratot. Ha Isten engedélyével történének a rossz dolgok, akkor milyen jogon kérné számon a gonoszt? Hiszen Ő engedte meg, nem? Rengeteg kérdést vet ez föl. Tehát amikor ilyet hallotok, hogy Isten megengedte, akkor nyugodtan

tiltakozatok és háborodjatok föl a szívetekben! Ez nem Isten engedélyévvvel és nem az Ő jóváhagyásával történik, hanem Isten odaadta ezt a földet az embernek, és szabad akaratot adott neki, és a végén majd el kell számolni mindenkinek, de Isten nem hagyja jóvá.

Ettől függetlenül rengeteg gonosz dolog megtörténik, mert a tolvaj, az ördög az, aki lop, öl, és pusztít. Lopja el az emberek pénzét, teszi tönkre a családokat és sok minden gonosz dolgot tesz.

Hol a szabad akarat akkor, ha tényleg minden úgy történik, ahogy Isten akarja? Akkor Isten miért bünteti meg, ha megengedte? Ez egy nagy-nagy hazugság és egy óriási tévedés! Ez a baja a tapasztalati teológiának. Mert, hogy megtörténnek, vagy nem történnek meg dolgok, amiknek meg kellett történnie, ezt abból vonják le az emberek, hogy mik a tapasztalataik.

Igen van, hogy imádkozunk valakiért és mégis meghal az illető. Akkor most Isten rossz? Ő engedte? Vagy Isten akarta, hogy ez így történjen? Szó sincs róla! Van egy ördög, van egy ellenség, van egy gonosz, aki öl, lop és pusztít. Semmilyen kudarcunkhoz, semmilyen bajhoz, semmi rossz dologhoz, ami történt velünk az életben, semmi köze Istennek!

Általában az a mi engedetlenségünk, hogy kiléptünk Isten védőernyője alól, nem működünk együtt vele, hanem hagytuk megnyitni magunkat a gonosznak és hagytuk, hogy ezek a dolgok megtörténjenek. Ez legtöbbször nem szándékos, hanem tudatlanságból, bátortalanságból, még csak azt sem mondanám, hogy hitlenségből. De az is ott van néha, a hitlenség.

Látjuk az orvosi zárójelentést. Nagyon nagy hatással tud lenni valakire, amikor mondja az orvos, hogy hát ez menthetetlen. Hálát adok Istennek, én még nem voltam ilyen helyzetben, de ilyen helyzetben valószínű, hogy mindenki elbizonytalanodik egy kicsit.

Miért mondja az Írás, hogy legyetek erősek a hitben? Mert sokkal erősebbnek kell lenni annak a bizonyosságnak, amit Isten mondott, mint amit mondott az orvos a tények alapján. Ő nem hazudott, ő megalapította az alapján, amit a műszerek mutattak, amit az eredmények mutattak. Ezért nem kell összeveszni az orvossal, mert ő azt mondta, ha az a tény az a tény. De van egy másik tény, amit Isten mondott és az erősebb bennem, mint az, ami el akar bizonytalanítani.

Lehet, hogy nagyon lassan megyek, lehet, hogy szájbarágós, de értsük meg végre, hogy annak a valóságnak, amit Isten mondott, nagyobbak kell lennie, mint a rossznak, amit megtapasztalunk. Ezért tudsz fölé kerekedni.

Vegyük például a gravitációt. A repülő sokkal nehezebb, mint a levegő. Igaz? De mégis ott fenn röpköd. Miért? Mert van egy felhajtóerő, ami le tudja győzni azt a fizikai törvényt, mert sokkal nagyobb a felhajtóerő éppen akkor és ott, mint a gravitáció. Az nem azt jelenti, hogy akkor megszűnt a gravitáció, mert a repülő fönt van. A természeti törvények nem szűntek meg attól, hanem mi hogyan működtetjük. Tehát ha az az igazság nagyobb, hogy a Krisztus sebei-ben meggyógyultunk, mint az a tünet, akkor képesek vagyunk a hitünk által felülemelkedni, mert az Ige ezt tanítja. Most ebbe bele lehetne menni még jobban.

Hogyan nyilvánul meg a hit? A hit cselekszik. Hol helyezkedik el a hit? Hol van a helye a hitnek? Nem lehet behatárolni, a reményeinkben, bennünk, a lélek részünkben van, az elménkben, az érzelmeinkben, az értelmünkben, az akaratunkban. Mert a hitet megkaptuk a szellemünkben.

Bennünk, a szellemünkben Krisztus hite van. Az 1János 4,17. mert amint Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Ugyanaz a hit, a hitnek ugyanaz a szelleme van bennünk – írja az Írás, hogy hittem és azért szóltam. Ugyanaz a szelleme van bennem. A hit ott van bennem. Az isteni fajta hit benne van a szellememben. Ki lakik bennem? Isten lakik bennem. Isten Szellemével vagyunk közösségben és ott van az a hit, onnan kell kimerítenünk. Ezért az elménket kell megújítani.

A Római levél 12. résznek az elején és van több helyen máshol is, hogy föl kell növekednünk. A Kolosse levél is írja, hogy föl kell növekednünk, meg kell újítanunk az értelmünket, összhangba kell hozni Isten Igéjével. A fejünkben ugyanaz az igazság legyen az igazság, mint ami le van írva. Ez az igazság és ez a hit képes legyőzni a világot. Erről beszél az 1Jánosban

az Írás. Ez a hit, hogy én hiszek egy valóságban. Nem úgy, hogy jaj, de jó lenne meggyógyulni, jaj, de jó lenne, ha az onnan eltűnne! Ezek vágyak, ezek kívánságok, ezeknek az alapja nem az Ige. Meg kell állni egy Igén.

Kenneth Hagin szolgálatáról mi elég sokat hallottunk, aki Isten egyetlen ígérését ragadta meg. Odalapozom a Bibliámat a nagyon jól ismert Márk 11-hez. Mi történt itt? Mentek Betániából Jeruzsálembe és Jézus megéhezett, és szakítani akart a fügefáról, de a fügefa nem igazi fügefa volt, úgy tett mintha az lett volna, de nem az volt, mert csak levelei voltak, gyümölcs nem volt rajta. Jézus pedig a gyümölcsöket kereste és mivel nem találta, elátkozta a fügefát. Ez megtörtént! Ezt a tanítványok látták, hallották. Akkor még úgy látszik, hogy a természetvédők nem voltak ilyen aktívak. Emiatt nem írt az újság Jézusról, hogy egy fát elátkozott. Amikor jöttek visszafelé, Péternek feltűnt, és mondta, hogy Mester, az a fügefa, amit elátkoztál, gyökerestől kiszáradt. Akkor ott elkezdődött egy beszélgetés.

Márk 11,22–24.

22. És Jézus felelvén, monda nékik: Legyen hitetek Istenben.

Azt mondja, hogy legyen isteni fajta hitetek. Jézus egy fügefán mutatta be, hogyan működik az isteni fajta hit. Azt, hogy az az isteni fajta valóság hogyan tudja megváltoztatni a fizikai dolgokat, amik ott vannak bennünk. Ez egy nagyon jó példája. Nagyon erős példát adott a tanítványoknak.

23. Mert bizony mondom néktek, ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond megtörténik, meglesz neki, amit mondott.

Itt általában mit szoktunk kiemelni? A szavak erejét, mert Jézus említette a mond szót. De az erő nem ebben van, ez az erő nem erő. Ez olyan, mintha bemennél az üres garázsodba és azt mondanád, hogy autó, autó, autó. De attól még nem lesz autód! Itt a lényeg, hogy az a beszéd a hitedből származzon. A szívében nem kételkedik pedig azt jelenti, hogy valóságos neki. Nem csak a képzeletében létezik, nem csak az elméjében, nem csak a vágyaiban, nem csak a kívánságaiban, hanem számára az a valóság. Mi az, amire támaszkodhatunk a hitünkben? Arra, amit Isten megígért, és ezeket az ígéretek ragadja meg a hit. Nem ráveszed Istent, hogy gyógyítson meg téged, mert Ő ezt már megtette. Nem kell rávenni, hogy bárkit meggyógyítson. Nem is tudod rávenni, meg nincs is értelme, mert a Krisztus sebeiben már meggyógyultunk kétezer évvel ezelőtt. Ennek egy valóságnak kell lennie. Ezért kell folyamatosan hallani erről, mert ki fogsz menni és öt perc múlva más dologgal fogsz találkozni, mint amit ma itt hallottál és nincs mindig melletted egy prédikátor, vagy valaki, aki téged erősít. Döntéseket kell hozniuk az embereknek.

A félelem is egy hit. Azért mondta Jézus nagyon sokszor, hogy ne félj, mert a félelem forrása nem Isten. A félelem is egy valóság, a sátán azt akarja, hogy egy másfajta valóságot higgyél, mint amit Isten Igéje mond. Működni fog neked az is, mert a hit a reménylett dolgok valósága. Ha neked rossz reményeid vannak, rossz képed van, amiben hiszel, az a rossz kép is ugyanúgy valóságba fog jönni. Az, hogy mi van az ember szívében, az abból derül ki, hogy miről beszél. Ha állandóan a félelmeiről, a kétségeiről beszél, állandóan a rossz dolgokat várja, akkor nem Isten ígérete van legbelül a mélyben, hanem folyamatosan ezen a változó világon tartja a szemét.

Ha a világra nézünk, akkor nem sok jó reményünk van. Vannak jó reményeink is, de sok olyan aggasztó dolog történik körülöttünk, hogy ha arra tekintünk, akkor depressziósak leszünk, elveszíthetjük még az életkedvünket is. De nekünk egy másfajta valóságra kell tekintenünk. Arra, amit Isten mondott!

Hogy van ez a fügefa? Ha valaki azt mondja ennek a hegynek, hogy kelj fel és ugorjál a tengerbe, és van egy feltétel, hogy a szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz neki, amit mondott. Hányan mondják azt, hogy jaj, halálra ijedtem!

Eszerint mindenki meg kellene halnia, aki ilyet mondott. De miért nem történik meg ez mégsem? Mert nem hiszed a szívedben, hála Istennek! Nagyon fontos az, hogy higgyük!

Amit csak úgy mondunk, például, hogy Jézus sebeiben meggyógyultam. Ezt nagyon sokatoktól hallom és ez igaz is. De lehet ezt mondani minden meggyőződés nélkül. Meg lehet tanulni a bibliai verseket is kívülről. De az Ige azt mondja, hogy gondolkodjunk ezen. Azért haladunk ma ilyen lassan, azért ismétlünk több mindent, hogy ez megragadjon bennünk. Gondolkodjunk el rajta, hogy mit mond az Írás, hogy miért mondja. Isten nem viccből adta oda a hitet, hogy imádkozzál csak nyugodtan, úgyse számít, úgyis úgy lesz, ahogy én akarom! Azt mondja, hogy aki kér, az kap. Ha minden Isten akarata, ha Isten minden rossz dolgot jóvá hagy. Lesznek olyan imáid, ne aggódjál, amit Isten nem fog meghallgatni. Gondolj bele például, hogy ha a te gyereked kábítószert kérne tőled. Nem hiszem, hogy nagyon díjazná a kérését. Ezért mondja, hogy Isten akarata szerint kell kérni. A szülő nem akar rosszat a gyerekének. Nagyon sokszor elhangzott itt, a múlt alkalommal is, de még sokszor fogjátok hallani, ha egy szülő nem akar rosszat a gyermekének, akkor mennyivel inkább nem akar rosszat Isten a gyermekének. Történnék rossz dolgok, az nagyon szívszorító, amikor mondjuk, egy kisgyerek meghal, vagy gyermekek meghalnak, és akkor azt mondják a szülőnek, hogy ez volt Isten akarata? Istenem! Hát milyen Isten kép ez? Te azt akarnád a gyerekednek? Azt mondja az Írás, hogy ha mi gonosz létünkre tudunk jó ajándékokat adni a mi fiainknak, mennyivel inkább ad az Isten jókat? Itt még nem fejezte be Jézus a beszélgetést.

24. Azért mondom néktek: Amit csak kívántok, amikor imádkoztok higgyétek, hogy megkaptátok, és meglesz az néktek.

Amit csak kívántok, ez megint érdekes, mert ha kivesszük a szövegkörnyezetből, akkor tulajdonképpen bármit kívánhatok, de hála Istennek nem kapunk meg mindent Istentől. Ez a hitre mutat, hogy úgy kell viselkednünk, hogy már megkaptuk. Arra, hogy ugyanúgy örülj neki, már akkor, amikor imádkoztál, mint amikor az a valóságodba jön, akkor jársz hitben. Nagyon könnyen elbizonytalanít bennünket a gonosz. Kell, hogy legyen egy látásunk. Ezt a részt is már sokszor megnéztük a 2Királyok 6. részében, Elizeus próféta esetét.

Hogy néz ki a hitünk? Az ember képekben gondolkodik. Amikor Ábrahám ígéretet kapott Istentől, akkor azt mondta Ábrahámnak, hogy nézz föl, nézd meg a csillagokat, vagy nézd meg a tenger homokját, mert annyi lesz a te magod! Ábrahámnak egyetlenegy gyereke sem volt akkor. Ennél csak az viccesebb, amikor Sárával elmentek Egyiptomba abimélekhez. Az abimélek egy rang, nem egy név, tehát nem császár, hanem abimélek. Sárát be akarták vinni abimélek háremébe és Isten ezt nehezményezte. Ábrahám nem viselkedett valami korrektül, hazudott, féligazságot mondott, féltette az életét, félt, hogy a szép felesége miatt majd meg fogják ölni. Abimélek pedig bevitte a háremébe, de éjszaka intést kapott, hogy ha hozzá mersz nyúlni, akkor meghalsz! Ez egy nagyon érdekes dolog. Eleve Ábrahám hazudott, Ábrahám nem volt korrekt és ezt a pogány királyt feddte meg Isten, őt fenyegette meg. Ezután jött a nagyon vicces dolog, hogy emiatt a cselekedete miatt, azt írja, hogy bezárta abimélek királyságában a nők méhét az Úr, nem tudtak szülni, nem tudtak sokasodni, szaporodni. Akkor azt mondta Ábrahámnak az Úr, hogy akkor imádkozz abimélek háznépe felett, mert ő próféta, tehát egy kenet volt rajta.

Nézzétek meg Istent, hogy egyformán felhossa a napot a jókra, a gonoszokra, esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Azt mondta neki, hogy imádkozz ezekért a pogány emberekért, és a nők elkezdtek szülni, neki meg nem volt gyereke! Ha beteg vagy, akkor mi történik? Ebből kiindulva nyugodtan imádkozz másokért, lehet, hogy még nagyobb bajban vannak. Látod, hogy Isten őt is megáldotta. Le is van írva az Igében, hogy minden láthatónak ellenére Ábrahám nem tekintett Sára elhalt méhére, sem a testére. A lényeg, hogy Isten ígéreteiben nem kételkedett. Ez a hit! Mert számára valóság volt! Igen, ő sok nép atyja, de mivel az ember képekben gondolkodik, Ábrahámnak hitben kellett lenni. Nem jött azonnal az ígéret, sok évet várt. Körülbelül harminc évet, nem akarok butaságot mondani, ki lehet számolni.

Nagyon sok időt várt, és az asszony egyre öregebb, Ábrahám is egyre öregebb lett. Ha fizikai síkon nézzük, akkor egyre messzebb vagyunk Isten ígértétől. Pedig nem úgy volt, hanem egyre közelebb lett Isten ígértéhez. Mert százéves korában meglett az ígért gyermek. Ez a mi Istenünk és Isten ezt tekinti a hit példájának.

Ha nem is látod azonnal az eredményt, már imádkoztál, hitben vagy és még mindig nincs semmi, tartsál ki! Álljunk meg, ne mozduljunk semerre! Mit olvastunk a Zsidó levélben? Állhatatosságra van szükségünk. Nem mozdulunk sehova! Megmaradunk azon az állásponton. Ha a Zsidókhoz írt levél 11. részét végig olvassuk, ott mind ezt tették a hit hősei, annak ellenére, hogy nagyon sokan nem látták meg az ígérteteket. Ők nem látták meg a beteljesedést! Ez nem azt jelenti, hogy nem teljesedett be, amit Isten ígért. Ábrahám nem látta meg, hogy annyi magja van, mint égen a csillag. A Zsidó 11,29–30. verseiben magyarázzák el, hogy Isten nem akarja, hogy a zsidó nép előbb jusson az ígértetekhez.

Mert mit ígért Isten Ábrahámnak? Azt, hogy tebenned fognak megáldani, nem csak a zsidók, hanem a föld minden nemzetségei. Ez egy csodálatos dolog, mert megtörténik az ígért, beteljesedik minden szava Istennek, amit megígért a számunkra. Még egyszer mondom, hogy amit Isten mondott, az nem majd meglesz, hanem az van, és a fizikai valóságunkba fog jönni! Amikor a hitről beszélünk, akkor valóságról beszélünk, ez nem üres képzelet, nem üres ideológia, hanem egy olyan valóságban reménykedünk, amit még egyelőre nem látunk. Nem is biztos, hogy meg fogjuk látni. Meg van írva, hogy Jézus vissza fog jönni és ezt meg fogjuk látni, mert ezt minden szem meg fogja látni. De lehet, hogy az antikrisztust nem fogjuk meglátni, de az is lehet, hogy igen. Nem tudjuk! Ettől függetlenül mindaz igaz, amit Isten megígért.

Visszatérve a 2Királyok 6-ra, itt Elizeusról van szó, aki Istennek egy prófétája volt, akinek Isten megjelentette a titkot. Az ószövetségben a próféták voltak használatosak, hogy Isten dolgait közvetítsék, akár a királynak is, de nyilván az embereknek. Ez jelent néha ítéletet, feddést, kiigazítást, jó híreket, rossz híreket. Amikor a prófeta megjelent és jött Isten szavával, ott bizony tekintélye volt, tudták, hogy az meg fog történni, mert tényleg Isten prófétája. Elizeus prófétának Isten megjelentette az ellenség titkait. Az ellenség próbált betörni Izraelbe, de hiába próbáltak, mivelhogy Elizeus elmondta a királynak, hogy hol jön az ellenség és így mindig megakadályozták az ellenség betörését. Az ellenséges király azt hitte, hogy áruló van a csapatában. De mondták neki, hogy nem, hanem van Istennek egy prófétája és az minden titkot megjelent, még azt is, amit a hálószobában beszélsz. Erre a király azt mondta, hogy gyorsan el kell fogni azt a prófétát. Így is történt, hatalmas sereget küldött Elizeus háza köré. Géházi, aki Elizeus szolgálója volt, kiment, és látta, hogy jaj, uram, nagy baj van! Géházinak nem kellett elmagyaráznia, hogy mi lehet a probléma, miután a hadititkokat megjelenteti a királynak, biztosan sejtette, miről van szó. Akkor még nem fekete autó járt, hanem a hadsereg jött. Hát bizony, bajba került. Itt fölolvassam csak ezt a részt, a 15-től.

2Királyok 6,15–18.

15. Felkelvén pedig jókor reggel az Isten emberének szolgálója, kiméne, és ímé seregek vették körül a várost, és lovak és szekerek. És monda néki az ő szolgálója: Jaj, jaj, édes uram! Mit cselekedjünk?

16. Felele ő: Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ővelük.

Géházi biztos elkezdett számolni, hogy egy, kettő és megnézte a nagy sereget. Gondoljátok el a szituációt.

17. És imádkozott Elizeus és monda: Oh Uram! Nyisd meg kérlek az ő szemeit, hadd lásson. És megnyitá az Úr a szolgáló szemeit és láta, és ímé a hegy rakva volt tüzes lovagokkal és szekerekkel Elizeus körül.

18. És mikor azok hozzá lementek, könyörgött Elizeus az Úrnak, mondván: Verd meg ezt a népet vaksággal! És megveré őket vaksággal az Elizeus kívánsága szerint.

Nem olvasom tovább a történetet. A lényeg az, hogy csak azért, mert nem látunk valamit, az nem azt jelenti, hogy nem létezik. Isten angyalai itt vannak ebben a teremben. Vannak őrzőangyalaid! A szellemvilág egy láthatatlan világ. Ezért is adjunk hálát Istennek, hogy a szellemvilágban sem látunk semmit. Vannak gonosz lények, vannak démonok, van ördög és mindenféle teremtett lények. Vannak gonosz angyalok és jó angyalok. De az összes gonosz le van győzve, mert az Írás azt mondja a 91. zsoltárban, hogy Ő az angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek minden utadon, kézen hordoznak, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe. Oroszlánokon és kígyókon járunk, megtapossuk az oroszlánkölyköket és a sárkányt. Dávid egy ilyen Istenben hitt!

Nekünk is meg kell változtatnunk a hitünket és nem kell elfogadni a tapasztalati teológiát, a vallásos meséket, a mi hitünk forrásának kizárólag Isten Igéjének kell lennie. Isten Szelleme bennünk van, Isten ereje bennünk van. Növekednünk kell! Növekedjete a ti szentséges hitetekben – mondja Péter apostol. Tudunk növekedni, tudunk fejlődni! Ezért ne azokat a híreket nézd, amik folyamatosan fenyegetnek, mert előbb utóbb depresszióssá válsz, előbb utóbb félni fogsz. Félni fogsz a járványtól, a vírustól, vagy bármi mástól. Jézus nagyon sokszor mondja, hogy ne féljete, mert ha az Úr velünk, kicsoda ellenünk. Ámen!

Köszönjük Istennek az Ő Igéjét és köszönjük, hogy mindenkor megerősít bennünket. Azok kedvéért mondom, akik ma először vannak itt. Hogyan lehet élő kapcsolatba kerülni Istennel? Istenhez egyetlenegy út van, nincs több út és Ő Jézus Krisztus! Azt mondja az Írás a János evangéliumában, hogy akik befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiává legyenek, akik az Ő nevében hisznek. Megint itt van a hit! Hogyan tudok Isten fiává válni? Úgy, hogy ha hiszek az Ő nevében. Ha hiszek mindabban, amit Ő megtett értem. Ha hiszem azt, hogy Ő volt a helyettes áldozat, hogy Ő vállalta magára az én bűnömet, a büntetésemet és Ő szenvedte el mindezt. Hiszem, hogy Ő meghalt értem és hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból. Ez a hit szükséges ahhoz, hogy valaki üdvösséget kapjon. Az üdvösségünket és az örök életünket is hit által kapjuk. Azt mondja a Zsidó 11,6-ban, hogy hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni. Lehetetlen! Nem tudunk Isten fiává válni. Erről nem fogsz kapni egy dokumentumot a hivatalban, hogy te Isten gyermeke vagy. Ezt is hit által fogadjuk el! Hit által fogadjuk el, hogy a bűneink örökre megbocsáttattak. Mert Ő egyetlenegy áldozatával örökre tökéletessé tette a megszentelteket. Örök, egyetlenegy engesztelő áldozat! Nem addig tart, amíg az első bűnt elköveted hívőként, mert minden bűnünk Őbenne megbocsáttott. Ő minden bűnünkért kifizette az árat, ezért Őt tesszük meg az életünk Urává. Megvalljuk a hitünket! Nem a megvallásunk fog megtartani bennünket, hanem a hitünk. A hitből való imádság tart meg bennünket! Ha befogadjuk Őt a szívünkbe, azt mondja az Írás, hogy ha te a száddal vallást teszel az Úr Jézusról és hiszed a szívedben, hogy Isten föltámasztotta Őt a halálból, megtartatol, üdvözölsz. Mert szívvel hiszünk az igazságban és szájjal teszünk vallást az üdvösségre. Tehát a szívbeli hit, és ha ez ott van, akkor valld meg azt a hitet, ami a szívedben van. Vezetni fogunk ebben az imában, az imánk arról szól, hogy Jézus meghalt a bűneinkért és feltámadt a halálból és megkérjük, hogy Ő legyen az életünk Ura.

Kérlek benneteket, hogy a szívetekből kövessete ebben a megvallásban. Hiszem, hogy Jézus Isten Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek Jézus, legyél az én Uram. Legyél az én Megváltóm. Legyél az én Gyógyítóm. Én most megvallom, hogy Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm. Szabadítóm! Én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság! Mert Isten Igéje igazság! Ámen! Amikor előre jössz imáért, akkor lásd beteljesedve a testedben mindazt, ami ígérve van, hogy a Krisztus sebeiben te gyógyult vagy!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.